

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 189/2538

นางไพรินทร์ เทพภิบาล ฯ โจทก์ นางคมขำ จบhimเวศน์ กับพวก จำเลย นางคมขำ จบhimเวศน์ ที่ 1 ผู้ยื่นคำร้อง นายธีระ จบhimเวศน์ ที่ 2 จำเลย ผู้ยื่นคำร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 248, ป.พ.พ. มาตรา 252, ป.วิ.พ. มาตรา 252, ป.วิ.พ. มาตรา 144

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า จำเลยทั้งสองฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งว่า คดีมีทุนทรัพย์ไม่เกิน 200,000 บาท ต้องห้ามฎีกา ข้อเท็จจริง ฎีกาจำเลยทั้งสองเป็นปัญหาข้อเท็จจริง จึงไม่รับฎีกา จำเลย ทั้งสองยื่นคำร้องอุทธรณ์ คำสั่งไม่รับฎีกา ลงวันที่ 29 พฤศจิกายน 2537 ศาลชั้นต้นสั่งว่าคำร้องของ จำเลยทั้งสอง ไม่ใช่ เป็นการอุทธรณ์คำสั่งของศาลชั้นต้นที่ไม่ยอมรับฎีกา แต่เป็นการฎีกาข้อเท็จจริงคัดค้าน คำพิพากษาของศาลล่างทั้งสอง ต้องห้าม จึงไม่รับคำร้องจำเลยทั้งสองอุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้น ที่มี คำสั่งไม่รับคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฎีกา ลงวันที่ 2 ธันวาคม 2537 ศาลชั้นต้นสั่งว่า คำร้องอุทธรณ์ คำสั่งไม่รับ ฎีกาของจำเลยทั้งสอง ลงวันที่ 29 พฤศจิกายน 2537 ไม่มี เนื้อหาคัดค้านคำสั่ง ศาลชั้นต้นที่ไม่รับฎีกาแต่เป็นฎีกา คัดค้านข้อเท็จจริงในคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ จึงไม่ใช่ การอุทธรณ์ในเนื้อหาที่ไม่รับฎีกาของศาลชั้นต้น อันจะทำให้ ศาลชั้นต้นเห็นว่าเป็น การอุทธรณ์คำสั่ง ไม่รับฎีกา กรณีไม่ได้ บังคับศาลชั้นต้นต้องส่งสำนวนสู่ศาลฎีกา ดังข้ออ้างของจำเลย ทั้งสอง ไม่เข้า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 252 ไม่รับอุทธรณ์ฉบับนี้ เพราะไม่เป็นสาระแก่ การวินิจฉัยคุณค่า ขึ้นศาล จำเลยทั้งสองเห็นว่า คำสั่งไม่รับคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฎีกาของ ศาลชั้นต้นไม่ชอบ เพราะศาลชั้นต้นมีหน้าที่ต้องส่งคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฎีกา ฉบับลงวันที่ 29 พฤศจิกายน 2537 ไปศาลฎีกาเพื่อพิจารณาสั่ง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 252 และศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 2 ธันวาคม 2537 ด้วยเหตุผลเดียวกับ คำสั่งไม่รับคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ฉบับลงวันที่ 29 พฤศจิกายน 2537 เป็นการดำเนินกระบวนการ พิจารณาอันเกี่ยวกับ คดีหรือประเด็นที่ได้วินิจฉัยชี้ขาดแล้ว ต้องห้ามตาม ประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความแพ่ง มาตรา 144 โปรตมีคำสั่ง ยกคำสั่งยกคำสั่งของศาลชั้นต้นทั้งหมดและมีคำสั่ง ให้รับฎีกาของจำเลย ทั้งสองไว้พิจารณาต่อไป หมายเหตุ ไม่ปรากฏหลักฐานว่าโจทก์ได้รับสำเนา คำร้อง แล้วหรือไม่ ศาลชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนบันทึกข้อตกลง เรื่อง กรรมสิทธิ์รวมใน โฉนดที่ดินเลขที่ 1389 ตำบลคลองหนึ่ง (ท่าโฆลง)อำเภอคลองหลวงจังหวัดปทุมธานี(ธัญบุรี) ระหว่างนางเล็ก ฉ่ำเชยกับนางคมขำจบบhimเวศน์ ฉบับวันที่ 6 มกราคม 2525 เฉพาะที่เกินไป 800 ส่วน คงเหลือไว้ 100 ส่วน และให้จำเลยทั้งสองจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินส่วนที่เกินไป ดังกล่าวคืนให้แก่โจทก์ในฐานะผู้จัดการมรดกของนางเล็ก ฉ่ำเชย หากจำเลยทั้งสองไม่ปฏิบัติตาม ให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการ แสดงเจตนาของจำเลยทั้งสอง ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลย ทั้งสองฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกาดังกล่าว (อันดับ 83) จำเลยทั้งสองยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ไม่รับฎีกา ลงวันที่ 29 พฤศจิกายน 2537 ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำร้องดังกล่าว(อันดับ 91) จำเลย ทั้งสองอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฎีกา ลงวันที่ 2 ธันวาคม 2537 ศาลชั้นต้นมี คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ดังกล่าว (อันดับ 92 แผ่นที่ 3) จำเลยทั้งสองจึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 97) คำสั่ง จำเลยทั้งสองฎีกาว่า พยานหลักฐานของจำเลยทั้งสองที่ นำสืบมาไม่มีข้อพิพาทให้สงสัย รับฟังได้ว่า นางเล็ก ฉ่ำเชยขายที่ดินพิพาท 800 ส่วนให้แก่จำเลยที่ 1 เช่นนี้เป็นการโต้เถียงข้อเท็จจริงตาม

คำวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์ว่า นางเล็ก จำเลย ไม่ได้ขายที่ดินพิพาท 800 ส่วนให้แก่จำเลยที่ 1 ฎีกาของจำเลยทั้งสองจึงเป็นปัญหาข้อเท็จจริง ต้องห้ามมิให้ฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 248 วรรคหนึ่ง ศาลชั้นต้นจึงไม่รับฎีกาของจำเลยทั้งสอง ชอบแล้ว ยกคำร้องค่าคำร้องเป็นพับ

องค์คณะ

ดุสิต เพชรปลูก · นิเวศน์ คำผอง · ทวีชัย เจริญบัณฑิต

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/189/2538>